

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/197/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213201324
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213201324.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, v konaní zastúpený Mgr. Miroslavom Vilíмом, advokátom so sídlom Michalská ulica 9, Bratislava proti žalovanému: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. M. R. XX, o zaplatenie 1.648,70 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1516,16 eur spolu s 10,89 % úrokom zo sumy 1110,20 eur od 20.11.2012 do zaplatenia a s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1110,20 eur od 20.11.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti o zaplatenie 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 212,95 eur od 20.11.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 284,83 eur a náhradu iných trov konania vo výške 197,- eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca svojím návrhom doručeným súdu dňa 23.1.2013 navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 648,70 eur spolu s 10,89% úrokom z úveru ročne zo sumy 1 110,20 eur od 20.11.2012 do zaplatenia, s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,20 eur a sumy 212,95 eur od 20.11.2012 do zaplatenia a 25% úrokom ročne zo sumy 132,54 eur od 1.10.2012 do zaplatenia ako aj trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 23.11.2005 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA PLUS, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu. K 30.9.2012 bol na bežnom účte žalovaného nepovolený debetný zostatok 132,54 €, ktorý sa úročí debetným úrokom vo výške 25% ročne. Na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 16.10.2008 žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 50.000,- Sk. Žalovaný čerpaný úver nesplácal riadne a včas, dlh nezaplatil ani napriek Poslednej výzve na zaplatenie dlžnej sumy z 26.11.2009, a tak žalobca Oznámením o zosplatnení úveru z 16.12.2009 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru za splatnú dňom 15.12.2009. Dlh žalovaného pozostáva z nezaplatenej istiny úveru vo výške 1 110,20 eur, z úroku z úveru vo výške 212,95 eur, z úroku z omeškania vo výške 193,01 eur, teda úhrnom dlh žalovaného predstavuje sumu 1 516,16 eur. Istina úveru je ďalej úročená 10,89% úrokom z úveru ročne a 8,75% úrokom z omeškania ročne. Uvedeným úrokom z omeškania je úročený aj úrok z úveru vo výške 212,95 eur.

Na výzvu súdu žalobca prípisom z 4.4.2013 spresnil, že z debetu vo výške 132,54 eur si uplatňuje debetný úrok vo výške 25% ročne v zmysle čl. 1 bod 2 Zmluvy o bežnom účte, pričom súčasne predložil platobnú históriu spotrebiteľského úveru. Prípisom z 3.7.2013 v súvislosti s výškou úroku z úveru a úroku

z omeškania zahrnutých v žalovanej sume odkázal na špecifikáciu dlžnej sumy. Súčasne uviedol, že všetky poplatky za správu úveru boli žalovaným uhradené. Zopakoval, že úver bol zosplatnený ku dňu 15.12.2009.

Po tom, ako žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, súd rozsudkom z 23.7.2013 zaviazal žalovaného na zaplatenie debetu vo výške 132,54 eur s 25 % úrokom zo sumy 132,54 eur od 1.10.2012 až do zaplatenia. Návrh v časti prevyšujúcej sumu 132,54 eur ako aj v časti 10,89 % úroku ročne zo sumy 1.110,20 eur od 20.11.2012 do zaplatenia, v časti 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.110,20 eur od 20.11.2012 až do zaplatenia a v časti 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 212,95 eur od 20.11.2012 až do zaplatenia zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co/336/2013-92 z 12.12.2013 rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní žalobcu napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia konštatoval, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí citoval ustanovenia Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal s tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi účastníkmi konania, bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava zmluvy o úvere má pritom až na § 499 dispozitívnu povahu, t. j. zmluvné strany môžu v plnej miere využiť zásadu zmluvnej voľnosti pri dojednaní obsahu zmluvy. V zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka však ide pri uzatvorení zmluvy o úvere o absolútny obchod a ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu, t. j. zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka bude aplikovateľná aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu. Ak potom súd prvého stupňa v rozhodnutí neodôvodnil, prečo vzhľadom k úverovej zmluve ako absolútnemu obchodu posúdil premlčanie podľa § 101 Občianskeho zákonníka a premlčanie úrokov podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, pričom odvolací súd sa vzhľadom k uvedeným skutočnostiam s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa nestotožňuje. V danej veci mal súd prvého stupňa vec posúdiť podľa Obchodného zákonníka, na vzťah medzi účastníkmi konania mal aplikovať aj ustanovenia o premlčaní podľa Obchodného zákonníka, čo však nevyklučuje preskúmavanie neprijateľných zmluvných podmienok podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalovaný vo svojej výpovedi dňa 23.7.2013 uviedol, že čerpaný úver riadne splácal pokiaľ mal zamestnanie. Potom ho splácal nepravidelnými splátkami, ostatný raz po 50,- eur. Od banky dostal oznámenie o zosplatnení úveru v roku 2009, preto so žalobou nesúhlasí, lebo od zosplatnenia úveru do podania žaloby uplynuli vyše 3 roky. Vzniesol námietku premlčania voči celému dlhu z úveru.

Zo Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA PLUS uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.11.2005 vyplýva, že žalobca sa zaviazal dňom 23.11.2005 zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet v mene SKK, pričom žalovaný sa ako majiteľ účtu zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nedohodnutého prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte vzniklo banke právo vzniknutý debetný zostatok úročiť debetnou úrokovou sadzbou vyhlásovanou bankou (čl. I bod 1. a 2. zmluvy). Z histórie bežného účtu žalovaného mal súd za preukázané, že na tomto účte bol debetný zostatok ku dňu 30.9.2012 vo výške 132,54 eur. Súd návrh žalobcu voči žalovanému v časti úhrady debetu vo výške 132,54 eur s 25% debetným úrokom ročne od 1.10.2012 do zaplatenia považoval s poukazom na § 708 ods. 1, 2

Obchodného zákonníka, § 710, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka za dôvodný a tomuto vyhovel rozsudkom z 23.7.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v uvedenej vyhovujúcej časti dňa 11.9.2013.

Žalovaný ako dlžník (spotrebiteľ) a žalobca ako veriteľ uzavreli v súlade s § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. dňa 16.10.2008 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca žalovanému dohodnutým spôsobom (prevodom na účet) poskytol spotrebiteľský úver v sume 50.000,-Sk (1 659,70 eur). Žalovaný podľa úverovej zmluvy bol povinný veriteľovi úver splácať pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami vždy 15. deň v mesiaci po dobu 60 mesiacov, pričom prvá splátka bola splatná 15.11.2008 a posledná splátka dňa 15.10.2013. Žalovaný podľa čl. 37, 38 spisu uhradil žalobcovi úhrnom sumu 1 217,27 eur, ktorú žalobca zúčtoval na istinu úveru, na úrok z úveru, na poplatky a na úrok z omeškania. Žalobca v súlade s bodom 10.1 písm. d/ Obchodných podmienok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 15.12.2009, keď na takéto vyhlásenie žalovaného upozornil v Poslednej výzve na zaplatenie dlžnej čiastky z 26.11.2009.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv so žalovaným Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.1.2008 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V danom prípade žalobca odvodzuje zostávajúcu časť svojho nároku (vo výške 1 516,16 eur s príslušenstvom) zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere z 16.10.2008, v ktorej má žalovaný postavenie spotrebiteľa, keďže žalobca má podľa výpisu z obchodného registra v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a platobný styk. Predmetná zmluva je zmluvou typovou a žalovaný nepoužil predmet plnenia na podnikanie. Žalobca ako veriteľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ. Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu zaujatý v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O.s.p. súd prvého stupňa viazaný, súd konštatuje, že v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka ide aj pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere o absolútny obchod a ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu.

Pokiaľ žalobca oznámením z 16.12.2009 predčasne zosplatnil celý čerpaný úver dňom 15.12.2009, ktoré oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 21.12.2009, pričom žalobca žalovaného vyzval na úhradu "celej zvyšnej čiastky" vo výške 1 606,64 eur vrátane príslušenstva do 27.12.2009, žalobca si dňom 28.12.2009 mohol uplatniť právo na úhradu celého predčasne zosplatneného úveru. Urobil tak až dňa 23.1.2013, teda svoje právo si uplatnil po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ (s poukazom na skôr konštatovaný občianskoprávny charakter záväzku žalovaného zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vid' aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 402/2013-10 z

19.6.2013). Vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu zaujatý v zrušujúcom uznesení z 12.12.2013 súd na danú právnu vec však musel aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Podľa § 397 Obchodného zákonníka Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka Pri práve na čiastkové plnenie plyní premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plyní premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

V danom prípade žalobca oznámením zo 16.12.2009 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru žalovaného dňom 15.12.2009 za splatnú, pričom vyzval žalovaného na jej zaplatenie v lehote do 27.12.2009. Keďže od splatnosti predčasne zosplateného úveru s príslušenstvom do podania žalobného návrhu vo veci dňa 23.1.2013 neuplynula štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka, súd na žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu zo zmluvy o úvere, vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu, neprihliadol a na základe výsledkov vykonaného dokazovania zaviazal žalovaného na zaplatenie (zostávajúcej) sumy žalovanej istiny vo výške 1 516,16 eur, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny úveru vo výške 1 110,20 eur, z úroku z úveru do 19.11.2012 vyčísleného sumou vo výške 212,95 eur a z úroku z omeškania do 19.11.2012 vyčísleného sumou vo výške 193,01 eur.

Podľa bodu IV Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere z 16.10.2008 sa vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 10,89% p.a. V danom prípade nesplatená časť úveru predstavuje sumu 1 110,20 eur, preto súd žalobcovi v súlade s § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj 10,89% úrok ročne z nesplatennej časti úveru vo výške 1 110,20 eur od 20.11.2012 až do zaplatenia, keď úrok z úveru do 19.11.2012 vyčíslený sumou 212,95 eur je zahrnutý v žalovanej a prisúdenej istine.

Žalobca si uplatnil aj nárok na 8,75% úrok z omeškania ročne od 20.11.2012 do zaplatenia, a to zo sumy dlžnej istiny úveru vo výške 1 110,20 eur ako aj zo sumy dlžného úroku z úveru vo výške 212,95 eur. Keďže je nepochybné, že žalovaný aj k 20.11.2012 bol v omeškaní s úhradou nesplatennej istiny aj predčasne zosplateného úveru v úhrnnej výške 1 110,20 eur, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania najneskôr od 28.12.2009, teda po uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplateného úveru, pričom úrok z omeškania do 19.11.2012 vyčíslený sumou 193,01 eur je zahrnutý v žalovanej a prisúdenej istine, súd s poukazom na § 369 Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., s prihliadnutím na § 153 ods. 2 O.s.p., žalobcovi priznal úrok z omeškania zo sumy nesplatennej istiny úveru vo výške 1 110,20 eur od 20.11.2012 do jej zaplatenia v žalovanej výške, aj keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) k 28.12.2009 bola 1%, pričom žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba ECB. Súd nárok žalobcu na 8,75% úrok z omeškania ročne zo sumy dlžného úroku z úveru vo výške 212,95 eur od 20.11.2012 do zaplatenia nepovažoval za dôvodný s poukazom na § 121 ods. 3 OZ, podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, pričom je vylúčené úročenie príslušenstva pohľadávky úrokom z omeškania. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu v tejto časti zamietol.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný, pričom súd neúspech žalobcu v časti úroku z omeškania považoval za pomerne nepatrný, a tak o náhrade trov celého konania, vrátane odvolacieho, rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a § 224 ods. 3 O.s.p. a žalobcovi priznal plnú náhradu trov celého konania, a to iné trovy konania titulom súdneho poplatku za návrh a za odvolanie vo výške 197,- eur (2 x 98,50 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej služby (prevzatie veci z 20.11.2012, podanie návrhu z 8.1.2013 a odvolanie z 4.9.2013) po 71,37 eur za úkon, režijný paušál za úkon z roku 2012 vo výške 7,63 eur, 2 x režijný paušál po 7,81 eur za úkony z roku 2013 a 20% DPH (47,47 eur), v úhrnnej výške 284,83 eur. Náhrada trov celého konania je s poukazom § 149 ods. 1 O.s.p. splatná do rúk právneho zástupcu žalobcu.

Súd žalovanému určil lehotu na plnenie v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.